

ΕΤΟΣ 65ον

7 Μαΐου 2017

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 19 (3336)

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΕΛΕΗΜΟΣΥΝΗΣ

Ἡ σημερινή περικοπή ἀπό τίς Πράξεις, ἀγαπητοί ἀδελφοί, ἀναφέρεται σέ δύο θαύματα τοῦ ἀποστόλου Πέτρου, ὁ ὁποῖος φέρεται ὡς ὁ πλεόν «σημειόφορος» τῶν Ἀποστόλων, σέ σημείο νά ἐπιθυμοῦν πλήθη ἀνθρώπων νά τοὺς ἀγγίξει ἔστω καί μόνο ἡ σκιά του! Τό πρῶτο θαῦμα εἶναι ἡ θεραπεία τοῦ παραλύτου ἀπό ὀκταετίας Αινέα καί τό δεύτερο ἡ ἀνάσταση τῆς ἐλεήμονος Ταβιθά.

Ἡ περίπτωση τοῦ Αινέα

Ὁ Πέτρος περιοδεύοντας κατέβηκε πρὸς τά μέρη τῆς Λύδδας, στοὺς ἐκεῖ χριστιανούς, ὅπου συνάντησε κάποιον παράλυτο ἐπὶ ὀκτῶ ἔτη, καί τοῦ εἶπε ὅτι ὁ Χριστός θά τόν γιатρέψει. Τόν παρότρυνε μάλιστα νά σηκωθεῖ καί νά τακτοποιήσει τό κρεβάτι του. Οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς τῆς Λύδδας καί τῆς πεδιάδας τοῦ ποταμοῦ Σάρωνα, μόλις εἶδαν αὐτό τό θαῦμα «ἐπέστρεψαν στόν Κύριο», πού σημαίνει ὅτι μετανόησαν καί ζήτησαν κατοπιν νά βαπτισθοῦν.

Ὁ Πέτρος ἔδειξε ὅτι ὄχι ἀπό μόνος του, ἀλλὰ μέ τή δύναμη τῆς πίστεως στόν Χριστό θεράπευσε τόν Αινέα, ὁ ὁποῖος προφανῶς καί θά μετανόησε. Σημαντικότερη βέβαια ἀπό τήν ἴαση τοῦ σώματος εἶναι ἡ ἐν Χριστῷ ἴαση τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου.

Τό Ἅγιο Πνεῦμα, λοιπόν, βλέπουμε τήν ἐποχή αὐτή νά ἐπιτελεῖ πολλὰ θαύματα, τότε πού ἡ Ἐκκλησία βρισκόταν στήν ἀρχή τῆς πορείας της μέσα στήν Ἱστορία, «σαγηνεύοντας» διά τῆς θαυματουργίας πλήθη καλοπροαίρετων, οἱ ὁποῖοι κατοπιν προστίθενταν στό ποίμνιο καί βαπτίζονταν, βρίσκοντας τήν πραγματική ἴαση.

Ἡ περίπτωση τῆς Ταβιθά

Συνεχίζοντας τήν περιοδεία του ὁ Πέτρος, βρέθηκε στήν Ἰόππη, τή σημερινή Γιάφα στό Ἰσραήλ. Ἐκεῖ ζοῦσε μιά πολὺ ἐλεήμων ψυχή, ἡ Ταβιθά, πλήρης

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. θ' 32-42)

Θαυματοουργίες τῶν Ἀποστόλων

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων κατελθεῖν καί πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς κατοικοῦντας Λύδδαν. Εὗρε δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπὸν τινα Αἰνέα ὀνόματι, ἐξ ἐτῶν ὀκτὼ κατακείμενον ἐπὶ κρεβάτιῳ, ὃς ἦν παραλελυμένος. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος· Αἰνέα, ἰαταί σε Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ἀνάστηθι καὶ στρώσον σεαυτῷ. Καὶ εὐθέως ἀνέστη. Καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λύδδαν καὶ τὸν Σάρωνα, οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἐν Ἰόππῃ δέ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι Ταβιθά, ἣ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυνῶν ὧν ἐποίει. Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ αὐτὴν ἔθηκαν ἐν ὑπερώῳ. Ἐγγὺς δὲ οὔσης Λύδδης τῇ Ἰόππῃ οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας πρὸς αὐτὸν παρακαλοῦντες μὴ ὀκνήσαι διελθεῖν ἕως αὐτῶν. Ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνῆλθεν αὐτοῖς· ὃν παραγεγόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερῶον, καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν οὕσα ἡ Δορκάς. Ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας ὁ Πέτρος θείσ τὰ γόνατα προσηύξατο, καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπε· Ταβιθά, ἀνάστηθι. Ἡ δὲ ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον ἀνεκάθισε. Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα ἀνέστησεν αὐτήν, φωνήσας δὲ τοὺς ἁγίους καὶ τὰς χήρας παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν. Γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ἰόππης, καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

ἀγαθῶν ἔργων. Ἀσθένησε καὶ πέθανε. Ἀκούστηκε ὅτι ὁ Πέτρος βρισκόταν κοντά τους, στή Λύδδα, καί οἱ χριστιανοὶ μαθητές, μέσω ἀπεσταλημένων, τὸν παρεκάλεσαν νά ἔλθει. Καθὼς ἔφθανε ὁ Πέτρος στήν Ἰόππη, τὸν προϋπάντησαν κλαιόντας πολλοὶ εὐεργετημένοι ἀπό τήν Ταβιθά, δείχνοντάς του τὰ ἐνδύματα πού τοὺς ἔφτιαχνε ὅταν ζοῦσε. Ὁ Πέτρος ἔφτασε στό σπίτι ὅπου κείτονταν ἡ νεκρή, ἔβγαλε τοὺς παρευρισκομένους ἔξω, γονάτισε προσευχόμενος καί κατόπιν, στρεφόμενος πρὸς τὸ νεκρὸ σῶμα, εἶπε νά σηκωθεί. Τό πνεῦμα τῆς Ταβιθά ἐπέστρεψε καί ἡ Ταβιθά ἀνασηκώθηκε. Ὁ Πέτρος τήν παρουσίασε ζωντανή στόν κόσμον καί πολλοὶ ἀπό αὐτοῦς πού εἶδαν τό θαῦμα, ἀλλὰ καί ἀπό ὅσους τό πληροφορήθηκαν, πίστεψαν στόν Χριστό.

Ἡ ὄντως ἐλεημοσύνη

Στήν περίπτωση τοῦ κωλοῦ ἐκείνου πού ἀλλοῦ θεράπευσε ὁ Πέτρος, ὁ Ἀπόστολος λέει κάτι πολύ σημαντικό: «δέν ἔχω νά σοῦ δώσω ἀσήμι ἢ χρυσάφι, ὅ,τι ἔχω ὅλο κι ὅλο εἶναι νά σηκωθείς νά περπατήσεις στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ». Ἐδειξε μέ αὐτόν τόν τρόπο ὁ Ἅγιος ὅτι τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ εἶναι παντοδύναμο καί ὅτι ἐπίσης ἡ χαρά πού δίνει καί πού προέρχεται ἀπό τήν ἴσην τή σωματική, κυρίως ὁμως τήν πνευματική στόν ἄνθρωπο, ἀξίζει πάνω καί πέρα

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Κατά τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας, ὁ Πέτρος, κατά τὴν διάρκειαν περιοδείας του εἰς ὅλην τὴν περιοχὴν, κατέβηκε νὰ ἐπισκεφθῆ καὶ τοὺς ἀγίους πού κατοικοῦσαν εἰς τὴν Λύδδαν. Ἐκεῖ εὗρηκε κάποιον πού ὠνομάζετο Αἰνέας, ὁ ὁποῖος ἦτο κατάκοιτος ἐπὶ ὀκτὼ χρόνια διότι ἦτο παράλυτος. Καὶ τοῦ εἶπε ὁ Πέτρος, «Αἰνέα, σέ θεραπεύει ὁ Ἰησοῦς Χριστός, σὶκω καὶ στῶσε τὸ κρεβάτι σου». Καὶ ἀμέσως σηκώθηκε. Καὶ τὸν εἶδαν ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Λύδδας καὶ τοῦ Σάρωνος, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὸν Κύριον.

Εἰς τὴν Ἰόππην ὑπῆρχε κάποια μαθήτρια πού ὠνομάζετο Ταβιθά, ἑλληνιστὶ Δορκάς, ἡ ὁποία ἔκανε πολλές ἀγαθοεργίες καὶ ἐλεημοσύνες. Συνέβη κατά τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας νὰ ἀσθενήσῃ καὶ νὰ πεθάνῃ· ἀφοῦ δέ τὴν ἔλουσαν, τὴν ἔβαλαν εἰς τὸ ἄνωγι. Ἐπειδὴ ἡ Λύδδα ἦτο κοντὰ εἰς τὴν Ἰόππην, οἱ μαθηταὶ ἄκουσαν ὅτι ὁ Πέτρος εἶναι ἐκεῖ, καὶ τοῦ ἔστειλαν δύο ἄνδρας μὲ τὴν παράκλησιν: «Μὴ βραδύνῃς νὰ ἔλθῃς καὶ σ' ἐμᾶς». Ὁ Πέτρος ἐσηκώθηκε καὶ ἐπῆγε μαζὶ τοὺς. Ὅταν ἔφθασε, τὸν ὠδήγησαν εἰς τὸ ἄνωγι καὶ παρουσιάσθησαν εἰς αὐτὸν ὅλες οἱ χῆρες οἱ ὁποῖες ἐκλαίαν καὶ ἐδεικνυον τὰ ὑποκάμισα καὶ τὰ ἐνδύματα, πού ἔκανε ἡ Δορκάς ὅταν ἦτο μαζὶ τοὺς. Ὁ Πέτρος ἔβγαλε ὄλους ἔξω, ἐγονάτισε καὶ προσευχήθηκε. Ὑστερα ἐστράφη πρὸς τὸ σῶμα καὶ εἶπε, «Ταβιθά, σὶκω». Αὐτὴ ἄνοιξε τὰ μάτια της καὶ ὅταν εἶδε τὸν Πέτρον, ἀνασηκώθηκε. Ὁ Πέτρος τῆς ἔδωκε τὸ χέρι καὶ τὴν ἐσήκωσε ὀρθήν. Ὑστερα ἐφώνησε τοὺς ἀγίους καὶ τίς χῆρες καὶ τὴν παρουσίασε ζωντανήν. Αὐτὸ ἐγένετο γνωστὸν εἰς ὅλην τὴν Ἰόππην καὶ πολλοὶ ἐπίστεψαν εἰς τὸν Κύριον.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλια, Ἀρχιμ. Εὐδ. Αντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ἀπὸ κάθε πλοῦτο. Εἶναι τὸ ὄντως ἔλλειος. Ἐπιπλέον μόνον ὁ ἐλημένος ἀπὸ τὸν Χριστὸ ἐλλεῖ πραγματικά, ἄρα εὐάρεστα στὸν Θεό.

Γι' αὐτὸ κι ἐμεῖς οἱ χριστιανοί, λαϊκοὶ καὶ κληρικοὶ, νὰ φροντίζουμε, ὥστε μὲ τὴν καλλιέργεια τῶν ἀρετῶν καὶ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν ἐντολῶν τοῦ Εὐαγγελίου, χρησιμοποιώντας το ὡς τὸ μοναδικὸ ἐγχειρίδιο «ὁδηγιῶν χρήσης τοῦ ἀνθρώπου» καὶ ὡς καταστατικὸ χάρτη τῆς συμπεριφορᾶς μας, νὰ μετανοοῦμε, νὰ γινόμαστε εὐχρηστα σκεύη γιὰ τὸν Θεό καὶ τὸν πῆλσιον, δηλαδή ἀνακούφιση, παρηγοριά, ἴαση, τόπος ἀσφάλειας καὶ ἀνάπαυσης γιὰ ὅλην τῆς γῆς τοὺς ἀναγκεμένους: ἐάν εἶναι δυνατόν, οἱ πάντες νὰ χωρέσουν στὴ χώρα τῶν ζώντων, ὅπου «ἔτι τόπος ἐστίν», καὶ ὅπου ὑπάρχει ἡ ὄντως ζωὴ καὶ περίσσεια ζωῆς, ὁ Χριστὸς μέσα στὴν Ἐκκλησίᾳ του.

Αὐτὸ ὅμως δέν πρέπει νὰ μᾶς ἐκτρέπει πρὸς μιὰ ἄσαρκη πνευματικότητα «ἐξαυθλωμένων» ὄντων καὶ ἀδιαφορούντων γιὰ τὸν πῆλσιον τους. Καὶ ἐδῶ ἔρχεται ἡ ἀπάντηση ἀπὸ τὴ ζωὴ τῆς ἀγίας Ταβιθά τῆς ἐλεήμονος, τὴν ὁποία ἀνέστησε ἡ ἐλεημοσύνη της, ὅπως ἄλλοτε τὸν γιό τῆς χήρας στά Σάρεπτα πλόγω τῆς

7 Μαΐου 2017: ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
«Μνεΐα τῆς τοῦ παραλύτου θεραπείας». Μνήμη τοῦ ἐν οὐρανῷ φανεῖντος σημείου
τοῦ Τιμίου Σταυροῦ (351). Ἀκακίου μάρτυρος († 303).
Ἦχος: γ΄ – Ἐωθινόν: Ε΄ – Ἀπόστολος: Πράξ. θ΄ 32-42 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ε΄ 1-15.
Ἡ ΕΠΙΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 14 Μαΐου, τῆς Σαμαρείτιδος.
Ἀπόστολος: Πράξ. ια΄ 19-30 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. δ΄ 5-42.

ἐλεημοσύνης της ἀνέστησε ὁ Ἡλίας, ἀλλὰ καί ὁ Ἐλισσαῖος τὸν γιό τῆς Σωμανίτιδας χήρας, λόγῳ τῆς φιλοξενίας πού ἐκείνη τοῦ παρεῖχε καί πού εἶναι μορφή ἐλεημοσύνης.

Εἶναι μεγάλη εὐλογία νά βοηθᾶμε ὑλικά τὸν πηλοσίον μας πού βρίσκεται σέ ἀνάγκη, εἰδικά στοὺς ἔσχατους καιροὺς τῆς κρίσης αὐτῆς πού ζοῦμε καί ἡ ὁποία εἶναι βαθύτατα πνευματική, μέ πάμπολλες συνέπειες στὸν τομέα τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν, καί ὅπου ἡ Ἐκκλησία μας πρωτοστατεῖ μέ τίς εὐλογημένες πρωτοβουλίες της. Κινητοποιοῦνται ἕνα ἀπίστευτο πλῆθος ἐθελοντῶν σέ ὅλες τίς Μητροπόλεις, πρόθυμων νά ἀνακουφίσουν τὸν πάσχοντα συνάνθρωπο.

Πνευματική ἐπίσης ἐλεημοσύνη στήν ὁποία ἐπιδίδονται ἄρκετοὶ χριστιανοὶ ἀδελφοί μας εἶναι ἡ ἀγρυπνία, ἡ νηστεία, ἡ προσευχή ὑπὲρ ἀσθενῶν, ἀναγκασμένων μέ ὅποιονδήποτε τρόπο καί κεκοιμημένων, χωρίς νά παραλείπουν καί τὴν ἀγαθοεργία, δείχνοντας στήν πράξη αὐτό πού ὀρίζει ὁ ὁσῖος Ἰσαάκ ὁ Σύρος κυρίως ὡς ἐλεημοσύνη, δηλαδή «καυσιαν καρδίας ὑπὲρ τῆς κτίσεως ἀπάσης».

Ἀρχιμ. Ἐ. Τ.

ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΙΜΙΟΥ ΞΥΛΟΥ ΚΑΙ ΙΕΡΟΥ ΣΚΗΝΩΜΑΤΟΣ ΑΓΙΑΣ ΕΛΕΝΗΣ ΤΗΣ ΙΣΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Κυριακή 14 Μαΐου 2017, ὥρα 6:30 μ.μ. μπροστά στοῦ Δημαρχεῖο τοῦ Αἰγάλεω (Λεωφ. Ἱερᾶς Ὀδοῦ), ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερωνύμου Β΄.

Τό Ἱερό Σκίνωμα καί τό Τίμιο Ξύλο θά παραμείνουν στοῦ Ἱεροῦ Προσκύνημα Ἀγίας Βαρβάρας ὁμωνύμου Δήμου Ἀττικῆς (κοντά στοῦ Αἰγάλεω) ἀπό 14 Μαΐου ἕως 15 Ἰουνίου 2017.

Γιά περισσότερη ἐνημέρωση ἐπισκεφθεῖτε τὸν ἰστότοπο:

www.agiaeleni.gr

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr